

i es clar en *Tonet* ho trovarà estrany, i es dirà així entre família, carai també que ho feia, tant com m'he sacrificat pel poble i ara m'hen pasten en la querella.

I si no més et venen al darrera amb la querella menos mal, que no't passi com els viudos i no et resultin esquellots

Peró veiam que es una querella? amb be ben just per compendre-ho i tu lector, si per cas no ho cromprenguessis no't creguis pas que'a *Tonet* ens volgués demanar quelcom extraordinari

PIB i PALA

Flingantades

amb vers i amb prosa

El «*concellaire en cap*» de l'actual gestor, pertanyent al *partido* que volia abolir la prostitució fent tertúlia obscena amb un parell de prostitutes els hi mostrarà, per convencer-les, un manat de bitllets de banc.

L'estupor fou gran entre els concurrents, perquè eren ben lluny del dia de cobrament. Les càbales i suposicions varen ésser diverses.

A dintre una taberna
temps enrera vaig sentir
un borratxo que cantava

Noia, pot a una copeta
que ja saps que es el meu flux
i cantem «Viva la pepa»
que torna a manar Lerroux.

Hom assegura que l'actual equip gestoril es veié precisat a començar les obres de l'Avinguda del 14 d'Abri del contrari, el picapedrers no els estava a pagar-los la comissió. Per aixó ara estroben que estan enfeinats per tal d'anar a cercar els «pobots»

Es boia per la vila,
que amb els gestors radicals
no fan gaire bona fila
els Comptes Municipals.
Jo no se que si congria
dins l'actual Ajuntament
que, donca que tenen «Guia»
crec que va més malament.

La lliga calla, que fa suposar que de tot el desvell regnat a la C. Gran n'esta assabentada, Calla per concórdia puix en les prósperes eleccions li caldrà una unita amb carls, monárquics, straperlistes, cedistes per tal de no negar-se ella tota sola.

Que tot sigui pels trenta anys de catalanisme.

ACUT-ZILS

Revolució !!

Es un fet vertaderament indiscutible, que una certa part de la humanitat davant de la consciència de la tirania a que está sotmesa, reaciona no en un sentit de curiositat especulativa per a raonar una conducta, sinó per a substreures irreflexivament del jou de l'esclavatge, provingui tant de la presió social com de la força bruta. Les revolucions existirán sempre i mentres hi hagi opressió i despotisme. Lo que no es pot oír amb supliques i precés que broten de les fondaries del cor del poble; es fan sentir mitjançant el ronc crit de la revolució. Aquesta quan ha començat, ja no hi ha força per a deturar-la en el seu camí; res la deté, i semblant se a una màquina de poderosa vitalitat que ho enfonsa tot al seu pas; converteix el retrocés en progrés i en pacifisme la barbárie.

Si esmentessim com a curiositat el nombre de revolucions que han regat amb sang, totes les petjades de la Història, veuríem que son a milers, com també foren a milers els que varen llançar-se al carrer incitats pe la misèria i desesperació.

La revolució, no és doncs una mostra de salvatjisme d'un poble; sinó, la reivindicació d'uns drets, d'uns ideals d'un poble assedegat de justícia.

En una revolució no pot esperar-se mes claredat que la dels llamps dels fusells; ni mes aparició brusca que de la mort.

Victor Hugo, amb la seva ploma, segeta enverinada per l'odi del poble vers als poders públics, escribia que el plany del poble en la revolució; es una veu temible i sagrada que es compon del brámol de la fera i de la paraula de Déu; que aterroritza als dèbils i avisa als sabis; que bé sempre d'abaix, com el brámol del lleó i de dalt, com el soroll del tró.

Per ambició, de poder, hi han odís, per odís hi ha manca de llibertat.

Per aital cosa hi han revolucions; hom dirá amb certa repugnancia, que l'exercit formidable restará format de dèsheretats, de treballadors manuals; aixó será la qualificació d'una classe social economicament superior, pero nó. Pel que anhela l'expensió dels seus ideals i es veu privat dels mes elementals drets de ciutadania.

Per aquests la revolució es un fenomen inevitable i imprescindible.

JOSEP FIGUILLEM

Ciutadans!

prepareu el vot

16 de Febrer! 16 de Febrer!